

Øgelse af den Skat, som i dette Øjemed er paalagt saavel Personer som fast Ejendom i hele Riget, og saaledes, at Øgelsen ligesom de nuværende kommunale Skatter udskrives halvt af fast Ejendom, halvt som personlig Skat.

§ 19.

Skulde en Kommunes Fornødenheder ikke kunne tilfredsstillles ved dens Indtægt af fast og rørlig Formue (herunder altsaa 4 pCt. Renterne af de ifølge denne Lov Kommunen tillagte 2den Prioritetsobligationer i al fast Ejendom indenfor dens Grænser), da kan den af Staten, og for saa vidt som Indenrigsministeren billiger det, forlange sig udbetalt det fornødne aarlige Indtægtstillæg, hvilket Staten da tilvejebringer ved en tilsvarende øget Udskrivning af personlig Skat (efter Formue og Indtægt) hos de indenfor Kommunen boende Indbyggere.

§ 20.

De til Len, Stamhuse, Klostre, Statsejendomme m. m. med 2den Prioritet i samme udleverede kommunale Hypotekbeviser skulle deponeres og baandlægges i Justitsministeriet som Substitut for $\frac{2}{10}$ af de paagældende Ejendommens Værdi.

§ 21.

Med de Kapitaler ($\frac{7}{10}$ af Ejendomsværdierne), der saaledes (jvf. § 8 og § 20) ere baandlagte i Justitsministeriet, maa Herlighedsretten til Len, Stamhuse, Klostre m. m. anses at være repræsenteret, og Renterne af samme tilfalde da den retmæssige Indehaver af Herlighedsretten.

De resterende $\frac{3}{10}$ af de paagældende Besiddelsers Værdi bør formentlig som naturlig Ret tilfalde den nuværende Besidder, og samtidig overgaa da samtlige faste Ejendomme til ham som fri Besiddelse med de paa samme hvilende 1ste og 2den Prioriteter, henholdsvis af $\frac{5}{10}$ og $\frac{2}{10}$ af Ejendommenes Værdi.

Det Rentetab, som Herlighedsejeren lider ved Forskellen mellem den Rente, han af sine Prioriteter skal svare til Stat og Kommune (henholdsvis $\frac{4^3}{10}$ og $\frac{4^1}{2}$ pCt. aarlig), og den Rente, som han hos Justitsministeriet faar udbetalt af sine der baandlagte Herlighedskapitaler (4 pCt. aarlig), repræsenterer en naturlig Afgift til Staten og til Kommunen for den betydeligt øgede Værdi, som Herlighedbesiddelsen i Tidernes Løb, uden Familiens Medvirkning, har opnaaet ved det offentlige Foranstaltninger.

§ 22.

For Klostrenes Vedkommende maa de $\frac{3}{10}$ af Værdien, der ifølge § 21 skulle tilfalde den nuværende Herlighedsbesidder, naturligt tilfalde Staten, selv om denne som Herlighedsbesidder hidtil har afgivet alle Indtægterne til særlige Formaal. De ifølge § 8 og § 20 i Justitsministeriet for Klosteret baandlagte Kapitaler overgaa langt de Værdier, som i sin Tid testamentarisk blev overladte disse særlige Formaal, og ingen andre end Staten kan her træde til som den faktiske Herlighedsejer og Arvtager.

§ 23.

Med Fæstegodset under disse Besiddelser bliver at forholde saaledes:

Enhver Fæsteejendom skal takseres som fri Ejendom og belægges med Prioriteter som fornævnt og med Baandlæggelse hos Justitsministeriet af de tilsvarende Kapitaler i Kreditf. Obligationer og Hypotekbeviser.